

De Sfinks

“Ieder groot man is een raadsel dat eerst door het nageslacht wordt opgelost.”

(Isolde Kurz)

“Niemand kent mij echt.”

(Eddy Merckx)

△ Voor de massa was Merckx de wat onderkoelde, emotionele kerel. Met de mimiek van een sfinks. (Merckx in de Ronde van België van 1970)

W

ie is Eddy Merckx? Vraag het aan honderd mensen en negenen-negentig van hen zullen je antwoorden met een wedervraag: “Wie kent er nu Merckx niet?”. De soms onwaarschijnlijke prestaties van de wielrenner Merckx bezorgden hem een naambekendheid zonder weerga. Miljoenen volgden zijn carrière op de voet, duizenden klampten hem aan voor een handtekening, honderden spraken met hem. Er bleef één konstante: men kreeg nauwelijks hoogte van de introverte kampioen, die schijnbaar emotioneel door het leven ging en zich verbaal meestal tot het hoogstnodige beperkte. Noch de roes van de overwinning, noch de dreun van de nederlaag tekenden herkenbare lijnen op zijn gezicht. Hij had de mimiek van een sfinks. Iedereen herkende Merckx, maar niemand kende hem echt. Merckx, het mysterie.

◁ De hele wereld (her)kent Eddy Merckx, maar wie kent hem echt?